Sexisme encobert

No fa gaire, a la rambla del Celler, vaig trobar unes noies vinculades a l'organització juvenil Arran-Sant Cugat que repartien uns fulls reivindicatius davant d'un bar-restaurant situat en el xamfrà amb el carrer de Sant Medir. Protestaven pel caràcter sexista d'aquest establiment amb relació a les dones a partir d'un rètol que deia: 'Noies! Si veniu a sopar i demaneu un mojito, us conviden a la resta de mojitos!'. Era un rètol que probablement passava inadvertit per a la majoria de vianants, però que, ben observat, traspuava una visió androcèntrica de la societat. Vaig pensar que tenien raó i, després de conversar una estona amb elles, les vaig felicitar per la percepció i per la seva militància.

En el full que repartien, deien diverses coses que jo, aquí, resumeixo: ‘Cada cop trobem més exemples del que en un primer moment pot semblar un privilegi per al gènere femení. Discoteques, bars o altres locals d’oci utilitzen aquesta estratègia per atreure la clientela. Però, primera disjuntiva: com és que només s’adrecen a les dones? I no pas a totes les dones, només a les noies joves. Quan no pagues el producte, el producte ets tu. Pot semblar una discriminació positiva per a les dones, però ens adonem que som utilitzades com a reclam per l’altre gènere. Però no pas tot el gènere masculí, només pels homes joves i heterosexuals. Aquest producte que ens ofereixen de franc el paguem amb el nostre cos i la nostra presència, que utilitzen com a propaganda. Som objectes del seu benefici econòmic. Prou d’utilitzar les dones com a negoci’.

Certament és així. Passa, però, que estem tan acostumats a veure el món des d’un prisma masculí que no ens adonem de fins a quin punt el sistema és també masculinitzador. Per què les dones no han de pagar els mojitos? Pensa l’establiment que les dones no tenen el poder adquisitiu dels homes, potser? Pensa que les dones beuen menys que els homes i que, consegüentment, no s’excediran? Pensa que les dones són més decoratives que els homes i que, per tant, uns quants gerros amb flors esponeroses sempre fan patxoca? És per això que l’oferta s’adreça només a les dones joves? Pensa, tal vegada, l’inventor de l’oferta que les dones més grans són com flors marcides que restarien glamur i vistositat al local? Són preguntes que només pot respondre l’establiment en qüestió. Però és bo que hi reflexionem, perquè la nostra societat està amarada d’aquest sexisme d’aparença innòcua i bonhomiosa. És un sexisme que, malgrat que tot sovint no té mala fe, prové d’una inèrcia cultural profundament androcèntrica que, sense que ens n’adonem, condiciona i inclina les nostres paraules i les nostres accions.

VÍCTOR ALEXANDRE és escriptor i periodista
www.victoralexandre.cat
@valex_cat

Noticia disponible a https://www.cugat.cat/diari/opinio/116576.html

Copyright 2024 Cugat.cat